

ПРИСЪДА

№ 22

гр. ХАСКОВО, 06.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, VI-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСИМИР Д. ДИМИТРОВ
Съдебни ДЕСИСЛАВА Д. ГОГОВА
заседатели: ЯНКА Т. КАРАГЪЗОВА

при участието на секретаря СИЛВИЯ Г. ДЕЛЧЕВА
и прокурора Ц. Т. П.

като разгледа докладваното от КРАСИМИР Д. ДИМИТРОВ Наказателно дело от общ характер № 20235600200387 по описа за 2023 година

Против подсъдимия А. С. е предявено обвинение за извършено престъпление по чл.304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК за това, че на 05.05.2023г. в ***, обл. ***, дал дар ***, с левова равностойност 71. 95 лева, на длъжностно лице, имащо качеството на полицейски орган, а именно на Д. Г. Г. - *** *** ***, „****“ към Районно управление - *** при ОД на МВР-***, за да не извърши действия по служба - да не състави акт за установяване на административно нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 по Закона за движение по пътищата и да не изземва свидетелството му за управление на МПС. В съдебно заседание представителят на ОП Хасково поддържа обвинението във вида, в който е предявено, като с оглед проведеното по реда на глава XXVII от НПК производство, иска съдът да признае подсъдимия за виновен в извършване на престъплението и да му наложи наказания при условията на чл. 54 от НК, като определи наказанията в над минималния размер.

Защитникът на подсъдимия е съгласен със становището на ОП Хасково, доколкото от събраните по делото доказателства се установило извършено престъпление, а самопризнанието било подкрепено от доказателствата. Според защитника също са налице многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, налагащи определяне на наказанията към минимума, предвиден в общата част на НК. Пледира, след като подсъдимият бъде признат за виновен в извършване на престъплението да му бъдат наложени наказания към законовия минимум.

В съдебно заседание подсъдимият С. заяви, че признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и е съгласен да не се събират доказателства за тези обстоятелства. В последната си дума изразява съжаление и иска от съда да му наложи минимално наказание.

След констатация, че самопризнанието на подсъдимия се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства, съдът с определение по чл. 372, ал. 4, вр. чл. 371, т. 2 от НПК обяви, че при постановяване на присъдата ще ползва самопризнанието на подсъдимия, без да се събират доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт. Преценката на самопризнанието, в съвкупност със събраните по делото доказателства и при условията на чл. 373, ал. 3 от НПК доведе до приемане за установени следните факти:

Подсъдимият А. С. е роден в гр. ***, обл. ***, Република ***, живее в гр. ***. *** гражданин е, женен и не е осъждан.

На 04.05.2023г. подс. А. С. пристигнал с личния си автомобил „****“ с *** рег. № *** от *** в България, като посетил питейно заведение и казино в гр.***. Пил алкохол - две бири, но управлявал лекия си автомобил и след полунощ вече на 05.05.2023г. се движел по ул.„****“ в *** в посока кв. „****“.

В този момент на същата улица на входа на града до „МБАЛ“ -***, в отсечка, която се падала перпендикулярна на ул. „****“ в изпълнение на задълженията си по контрол на пътното движение, на установъчен пункт бил автопатрул със служебна кола „****“ *** в състав: Б. В. Х. - командир на отделение в група „****“ към Районно управление /РУ/ - *** при Областна дирекция /ОД/ на МВР-***, младши инспектор Д. Г. Г., заемащ длъжността младши автоконтрольор II степен в група „Охранителна полиция“ към РУ-*** при ОД на МВР-*** и И. А. И. - младши инспектор към група „Охранителна полиция“ към РУ-***. Полицейските служители имали редица правомощия, сред които предотвратяване, пресичане и разкриване на престъпления и други правонарушения, контрол по охрана на обществения ред и движение по пътищата. Правомощия да съставя актове за установяване на нарушения /АУАН/ по Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ обаче, като младши автоконтрольор, имал само св. Д. Г.. Полицаяте били облечени в униформи, удостоверяващи длъжностното им качество, с полицейски знаци и надписи бил обозначен и служебният им автомобил.

В изпълнение на осъществявания от И. контрол по охрана на обществения ред и движение по пътищата, около 00.25 часа на 05.05.2023 г. свидетелят спрял управлението от подс. А. С. по ул. "****" в гр.*** л.а. „****“ с *** рег. № ***, като подал сигнал със стоп палка и фенер. По време на извършваната документална проверка на *** гражданин и на МПС, св. И. усетил, че водачът мирише на алкохол и споделил това със св. Г.. Последният отишъл до водача на спрелия автомобил и на *** език, който владеел, го поканил да бъде изпробван за употреба на алкохол и бил отведен до полицейския автомобил. При извършената от св. Г. в 00.26 часа на 05.05.2023г. проба с техническо средство „Дрегер ****“ с фабричен номер ***, уредът отчел 0,64 на хиляда концентрация на алкохол в кръвта на

подс. А. С.. След като видял показанията на „Дрегера“ С. видимо се притеснил. С оглед констатираното управление на МПС след употреба на алкохол, св. Г. обяснил на водача на *** език, че ще му състави акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, с който ще му бъде отнето и свидетелството за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ и двете регистрационни табели. В изпълнение на служебните си задължения, св. Д. Г. седнал на предната лява седалка в полицейския автомобил и на отворена врата започнал да съставя акта за установяване на допуснатото от водача административно нарушение.

А. С. разбрал какви ще са последиците от нарушението му и още повече се притеснил. За да избегне посочените законови последици и да може да се завърне в *** подс. С. взел решение да даде подкуп /дар/ на полица. Той се приближил до служебния автомобил и пуснал през отворената предна лява врата на предната лява седалка между краката на пишещия акта полица Д. Г. тринадесет броя банкноти от които *** броя с номинал по *** *** ***, *** брой с номинал ***, * броя с номинал ***, * броя с номинал, *** и * броя с номинал ***, на обща стойност *** ***. Банкнотите били със следните серийни номера: ***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, *** и *** на левова равностойност 71. 95 лева.

Св. Г. отказал да приеме дара, даден му от подсъдимия с цел да не извърши следващите се действия по служба, а именно: за да не състави на подсъдимия А. С. АУАН по чл. 5, ал. 3, т. 1 пр.1 от ЗДвП и да не му иземе СУМПС. Той и колегата му св. Х. задържали подс. С. с белезници и незабавно уведомили за случая дежурния в оперативната дежурна част /ОДЧ/ при РУ ***. По разпореждане на последния на място била изпратена оперативно-следствена група, като бил извършен оглед на местопроизшествие от разследващ полица. С протокол от това действие започнало бързото производство, по което св. Г. предал доброволно банкнотите, предмет на подкупа като така те били приобщени по делото.

На подс. С. бил съставен АУАН серия *** № ***, за нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 пр. 1 от ЗДвП, с който било иззето *** му СУМПС с № *** и РСМПС № ***. На същия бил издаден и талон за медицинско изследване, но подсъдимият отказал да даде кръвна проба. С. бил изпробван и за употреба на наркотични и упойващи вещества с техническо средство „Дрегер ***“, което не отчело такава. След това подс. А. С. бил задържан със заповед за задържане по ЗМВР за срок до 24 часа.

Съгласно чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от ЗМВР, охранителната дейност е дейност по опазване на обществен ред и осигуряване безопасността на движението по пътищата в Република България. Дейността се осъществява от полицейските органи, съобразно компетентността им, чрез патрулно-постова дейности др.

Съгласно чл. 30, ал. 1, т. 2, т. 5 и т. 8 от ЗМВР, контролната дейност се осъществява от органите на МВР в случаите, определени със закон, чрез проверки на документи и на място; проверки за спазване на правилата за движение по пътищата, на техническата изправност и регистрацията на моторните превозни средства, на водачите на

моторни превозни средства и при пътнотранспортните произшествия; изискване на информация и документи.

Съгласно чл. 31, т. 1 от ЗМВР, органите на МВР в предвидените от закон случаи осъществяват административно-наказателна дейност чрез установяване на административни нарушения и налагане на административни наказания.

Съгласно чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, служителите на МВР са държавни служители - полицейски органи. Според чл. 56, вр. чл. 37, ал. 1, т. 2 от същия закон, органите на областните дирекции и на техните структури и звена са държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 1. Съгласно чл. 57 от ЗМВР, полицейски органи са органите на „... областните дирекции на МВР, които пряко осъществяват дейностите по чл. 6, ал. 1 от ЗМВР: охранителна - по т. 2, контролна - по т. 6, административно-наказателна по т. 9“.

От приложените по делото писмени доказателства се установява, че към 05.05.2023г. свидетелят Д. Г. Г. е бил назначен на служба в МВР. Той е заемал длъжността младши автоконтрольор II степен в група „Охранителна полиция“ към РУ *** при ОД на МВР *** и е имал качеството на длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, б., „а“ от НК - към процесната дата на същия е било възложено да изпълнява със заплата постоянно служба в държавно учреждение, несъставляваща дейност само на материално изпълнение. Наред с това св. Г. е бил и полицейски орган по смисъла на ЗМВР, към който закон препраща нормата на чл. 304а НК. Качеството полицейски орган се извежда от обстоятелството, че е бил назначен в „Охранителна полиция“ и е изпълнявал охранителна дейност по опазване на обществения ред и осигуряване безопасността на движението, която може да се извършва само от полицейски органи, както гласи чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от ЗМВР, контролна дейност по чл. 30, ал. 1, т. 2, т. 5 и т. 8 от ЗМВР и административно-наказателна дейност по чл. 31, т. 1 от ЗМВР, също осъществявани само от полицейски органи, а като младши автоконтрольор II степен в група „Охранителна полиция“ същият е имал и конкретните правомощия да съставя актове за нарушения по ЗДвП. Качеството полицейски орган се извежда и от статута му, съгласно чл. 57 и чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

Описаната фактическа обстановка се доказва по безспорен начин от признанието на подсъдимия, подкрепено от показанията на свидетелите Д. Г. Г., Б. В. Х. и И. А. И., които са взаимно свързани, непротиворечиви, кореспондират помежду си, подкрепят се изцяло от прочетените и приобщени по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства, приложени по ДП и от предявените по реда на чл. 284 от НПК веществени доказателства – банкноти с номинал от по ***, ***, *** и *** **.

При така установените факти, съдът прие за установено по несъмнен начин, че подсъдимия А. С. е осъществил състава на престъплението по чл. 304а, вр. чл. 304, ал. 1 от НК защото на 05.05.2023г. в ***, обл. ***, дал дар ***, с ледова равностойност 71. 95 лева, на длъжностно лице, имащо качеството на полицейски орган, а именно на Д. Г. Г. - младши автоконтрольор II степен в група „Охранителна полиция“ към Районно управление -*** при ОД на МВР-***, за да не извърши действия по служба - да не състави акт за установяване на административно нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 по Закона за движение по пътищата и да не

изземва свидетелството му за управление на МПС.

От обективна страна подс. С. е осъществил състава на т. нар. активен подкуп при форма на изпълнителното деяние - „даде“. В случая престъплението е довършено, тъй като подкупът /дарът/, представляващ пари, е излязъл от фактическата му власт с поставянето на банкнотите на седалката на патрулния автомобил в скута на служителя Г., за когото парите са били предназначени и в чиито правомощия е било да състави АУАН. От своя страна полицаят обективно е имал възможност да приеме дадения му подкуп, макар да не е сторил това, а незабавно е сигнализирайл за извършеното престъпление. Наред с това впоследствие по отношение на нарушителя са били извършени всички нужни действия по ЗАНН от страна на контролния орган. От субективна страна подсъдимият е действал виновно, при условията на пряк умисъл по смисъла на чл. 11, ал. 2 от НК - съзнавал е обществено опасния характер на деянието, предвиждал е настъпването на обществено опасните последици и е целял тяхното настъпване. С. е съзнавал длъжностното качество на свидетеля Г. и обстоятелството, че е полицейски орган. Същият е бил наясно, че дава подкуп на полицаи именно във връзка със службата му и неговите правомощия /задължения/. По този начин той е целял да не бъде санкциониран заради управление на МПС, след употреба на алкохол, каквото действие по служба е било в правомощията на св. Г..

Подбудите и причините за извършване на деянието са ниската правна култура на подсъдимия, незачитането на установения в страната правов ред, стремежът да не бъде санкциониран и желанието му да се върне бързо в ***.

При определяне на наказанието съдът взе предвид обществената опасност на деянието и на дееца, подбудите за извършване на престъплението, смекчаващите вината обстоятелства. За такива съдът прие чистото съдебно минало, липсата на отрицателни характеристични данни, разкаянието в централната фаза на процеса, както и невисоката стойност на предложената като подкуп сума. За престъпление по чл. 304а, вр. чл. 304, ал. 1 от НК законодателят е предвидил наказание „лишаване от свобода“ до 10 години и „глоба“ до 15 000 лева. При така посочените обстоятелства, имащи значение за вида и размера на наказанието, съдът прие, че е налице превес на смекчаващите отговорността, поради което и на основание чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54, ал. 1 от НК определи размера на редуцираното наказание „лишаването от свобода“ за срок от 6 (шест) месеца (9 м., намалено с 1/3). Тъй като подс. С. не е осъждан, наложеното му наказание „лишаване от свобода“ е за срок по-малък от три години, съдът счита, че за постигане целите на наказанието и най-вече за поправянето и превъзпитанието на подсъдимия не е наложително той да изтърпи ефективно наказанието, поради което отложи неговото изпълнение на основание чл. 66, ал. 1 НК за изпитателен срок от три години. В тази връзка следва да се посочи, че подсъдимият е намерил своята професионална реализация Република ***, където живее, работи и се грижи за съпругата си, липсват негативни характеристични данни; още на мястото на спирането му е осъзнал извършеното и е съдействал за разкриване на обективната истина от досъдебното производство. Наред с по-тежкото наказание съдът определи и наложи наказание „глоба“ в

размер на 2 000 лева, съобразено с имотното състояние на дееца. Изложеното дава основание на съда да счете, че така определените по вид и размер наказания, и отлагане изпълнението на основание чл. 66, ал. 1 от НК на по-тежката санкция ще постигнат личната и генералната превенция по чл. 36 НК.

На основание чл. 307а от НПК съдът отне в полза на Държавата предмета на престъплението, а именно: тринадесет броя банкноти от които *** броя с номинал ***, * брой с номинал ***, * броя с номинал ***, * броя с номинал *** и * броя с номинал ***, на обща стойност *** и серийни номера: ***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, с левова равностойност 71. 95 лева.

Така мотивиран съдът

ПРИСЪДИ:

ПРИЗНАВА подсъдимия А. С., роден на ****г. в гр.***, обл. *** Република ***, живущ в гр. ***, обл. ***, кв. „***“, ул. „***“, ап. „***“, ет. *** №***, ***, *** гражданин, женен, неосъждан, личен персонален номер *** за виновен в това, че на 05.05.2023г. в ***, обл. ***, дал дар *** , с левова равностойност 71. 95 лева, на длъжностно лице, имащо качеството на полицейски орган, а именно: Д. Г. Г. - младши автоконтрольор II степен в група „Охранителна полиция“ към Районно управление - *** при ОД на МВР-***, за да не извърши действия по служба - да не състави акт за установяване на административно нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 по Закона за движение по пътищата и да не изземва свидетелството му за управление на МПС, поради което и на основание чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54, ал. 1 от НК му налага наказания: „лишаване от свобода за срок от 6 (шест) месеца., чието изпълнение отлага на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от три години и глоба в размер на 2 000 лева.

На основание чл. 307а от НК отнема в полза на Държавата предмета на престъплението - тринадесет броя банкноти (* бр. с номинал ***, *** с номинал ***, * бр. с номинал ***, * бр. с номинал *** и * бр. с номинал ***) със серийни номера: ***,***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, ***, с левова равностойност 71.95 лева.

Присъда подлежи на въззивно обжалване и протест пред АС Пловдив в 7-дневен срок от днес.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____